

Witam Was serdecznie! Kochane Dzieciaki z okazji Waszego święta

**Wszystkiego najlepszego, szczęścia i radości moc,
ciepłego słońeczka na co dzień,
kolorowych snów co noc!**

Spełnienia marzeń z okazji Dnia Dziecka życzy Wasza pani Agnieszka

poniedziałek 01 czerwca

Zadanie 1

Drodzy Rodzice i Opiekunowie! Serdecznie zapraszam do skorzystania z pomysłów na **zabawy**, które umilą czas i ułatwią harmonijny rozwój dziecka, a także będą wsparciem w budowaniu gotowości szkolnej.

Zabawa „Po nitce do kłębka” – ułóż na podłodze linę (sznurek, grubą włóczkę, związane sznurowadła itp.). Poproś, aby dziecko przeszło po linie stopa za stopą. Dzięki zabawie dziecko będzie ćwiczyło sprawność, koordynację ruchową i równowagę.

Portret Reksika –posłuchajcie opowiadania I. Landau czytane przez rodzica. Reksik

Pewnego dnia mama z Iwonką wyszły na spacer. Po drodze, jak zwykle, mijaly bardzo dziwny sklep. Nazywał się antykwariat i sprzedawano tam różne stare rzeczy. Iwonka popatrzyła na wystawę i zobaczyła coś absolutnie wspaniałego. To był obrazek. Prawdziwy portrecik namalowany przez prawdziwego malarza. A na portreciku był piesek. Takiej uroczej, mądrej i miłej mordki nie miał żaden ze znajomych piesków Iwonki. Owszem, Goliat ciotki Ani był prześliczny, Ramzesik ciotki Marysi był cudowny, Kora ciotki Basi była wspaniała, ale ten piesek z obrazka był... Nie, Iwonka nie umiała określić, co ją w nim tak zachwyciło. I dlaczego wydaje jej się, że go dobrze zna. Czowała jednak, że musi, po prostu musi go mieć. – Mamusiu – powiedziała – popatrz tylko! – Na co? – Na tego pieska. Mama spojrzała najpierw w lewo, potem w prawo, potem przed siebie, a potem za siebie. – Nie widzę tutaj żadnego psa! – Mamusiu, jak to? Przecież tu jest! Na obrazku! Jaki cudowny! No tak. Rzeczywiście. Pani Aldona podeszła do wystawy, przyjrzała się portrecikowi i poczuła się jakoś dziwnie. Wydawało jej się, że zna tego pieska i że on chce jej coś powiedzieć. Że o coś ją prosi. Ale to przecież było zupełnie niemożliwe... – No, owszem, ładny zwierzak – zgodziła się z córeczką. – Chodźmy, w parku czeka ciocia Basia z Jacusiem. – Ale mamusiu... – Iwonka nie ruszała się z miejsca. – Chcesz tu zostawić tego pieska? – Nie pieska, tylko portrecik – westchnęła mama – i oczywiście, że go zostawię. A co, mam rozbić szybę i go zabrać? Iwonka spojrzała zaskoczona na mamę. Dorośli czasem mówią dziwne rzeczy. – Mamusiu, przecież to jest sklep. – I co z tego? – W sklepie się kupuje! – To jest bardzo drogi sklep – powiedziała mama. – Ten portrecik pewnie kosztuje dużo pieniędzy. – A skąd wiesz, jeśli nie zapytałaś? Wejdźmy! Mamusiu, tak bardzo cię proszę... Mama kiwnęła głową. No dobrze, zapytać można. Wobec tego obie panie weszły do środka. Pan sprzedawca od razu do nich podszedł i od razu odpowiedział, że obrazek kosztuje tyle i tyle

złoty albo tyle i tyle euro, co panie wolą. Mama wołałaby, żeby ten obrazek był tańszy. I żeby ten piesek nie patrzył na nią z taką prośbą w oczach. I żeby jej się nie wydawało, że bez tego obrazka po prostu nie może wyjść ze sklepu. Iwonka czuła to samo. – Mamusi, niedługo będą moje imieniny – stwierdziła. – Ja niczego już nie chcę, tylko ten obrazek! Powiedz dziadkom i wszystkim, że kupiłeś tego pieska też od nich! I mama, sama się sobie dziwiąc, kupiła obrazek, a potem obie panie przyniosły go do domu. A wieczorem przyszła babcia, zobaczyła pieska i o mało nie usiadła na podłodze... Dobrze, że obok stał fotel. – Aldono! – zawołała. – Na litość boską! Skąd to masz? Przecież to mój Reksik! Znajomy malarz namalował jego portret, kiedy miałam dziesięć lat. W albumie są moje zdjęcia z Reksiem! Nieraz je widziałyście! A potem, podczas przeprowadzki, obrazek zaginał. Bardzo się tym martwiłam... Babcia zdjęła portrecik ze ściany i odwróciła go. Na płótnie był napis: „Mój ukochany Reksik, rok 1960”. Piesek na portreciku szeroko się uśmiechał. Był bardzo zadowolony. Może kiedyś opowie Iwonie, co się z nim działo przez te wszystkie lata, od czasu kiedy wypadł z ciężarówki przewożącej meble dziadków do nowego mieszkania? Może opowie coś o chłopcu, który go znalazł? Teraz portrecik wisi u Iwonki w pokoju i bardzo możliwe, że jej się kiedyś to wszystko przyśni. A jeśli nie, to Iwonka sama ułoży opowiadanie o losach Reksika.

Irena Landau

Odpowiedzcie na pytania: Jaki sklep miały mama z Iwonką? Co można kupić w antykwariacie? Co szczególnie spodobało się Iwonce? Dlaczego spodobał się Iwonce portret pieska? Dlaczego mama nie chciała na początku kupić portretu? Co czuły mama z Iwonką, patrząc na portret? Z jakiej okazji Iwonka chciała, aby mama kupiła portret? Co zrobiła babcia, gdy zobaczyła portret? Jaką historię opowiedziała babcia o piesku? Jak myślicie, dlaczego piesek na obrazku był zadowolony? Co świadczyło o tym, że babcia bardzo kochała Reksia? W jaki sposób odnosili się do siebie mama, babcia i Iwonka?.

Zadanie 2

Pobaw się w zabawę edukacyjną Zwierzęta domowe i ich właściciele. Nazwij zwierzęta i opowiedz, w jaki sposób należy się nimi opiekować. Następnie połącz właścicieli i przedmioty potrzebne do opieki z odpowiednim zwierzęciem. Na koniec otocz pętlą zwierzę, które zostało bez właściciela. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 4 s. 32, ołówki

wtorek – 02 czerwca

Zabawa „Wzory z zapalek” – przygotuj ok. 20 zapalek. Poproś dziecko, aby rozłożyło zapalki na dwie części tak, żeby w każdej części było tyle samo zapalek (dziecko może rozkładać kolejno zapalki mówiąc „ta jest dla ciebie, ta jest dla mnie”). Z zapalek z jednego zbioru ułóż wzór, poproś, aby dziecko ułożyło taki sam z zapalek z drugiego zbioru. W zależności od możliwości dziecka możesz wykorzystać mniej lub więcej zapalek. Przed przystąpieniem do zabawy możesz poprosić dziecko, aby pomalowało zapalki farbami – zapalki w obu zbiorach powinny być pomalowane w taki sam sposób, aby można było ułożyć wzór, a następnie go odtworzyć. Pierwsza część zabawy – rozkładanie zapalek na dwie

części, ich przeliczanie i porównywanie liczebności – kształtuje umiejętności matematyczne. W drugiej części – układaniu zapalek według wzoru – dziecko kształtuje spostrzegawczość (dzięki czemu przygotowuje się do nauki rozpoznawania liter) oraz sprawność rąk (niezbędna do nauki pisania).

Zadanie 1

Wykonaj makietę drzewa genealogicznego. Odpowiedz na pytania: Czy wiesz, co to jest drzewo genealogiczne? Jak myślisz, czy rosną na nim liście? Do czego może służyć?.

Drzewo genealogiczne jest ilustracją więzi rodzinnych oraz sposobem bliższego poznania członków swojej rodziny: ich zawodów oraz zainteresowań. Pooglądajcie zdjęcia z obrazkami rodziny i drzewa genealogicznego. Narysujcie na makiecie drzewa siebie i swoje rodzeństwo. Zastanówcie się, kto będzie dla brata i siostry najbliższą rodziną (mama i tata), nazwijcie dalszych członków rodziny, kim są dla siebie nawzajem (wnuczek, wnuczka, syn, córka) i jakie zależności ich łączą (babcia to mama mamy), np. Małgosia dla Jasia jest siostrą, a dla mamy i taty? (córka). Kim jest dla dziadków? (wnuczka). Po wykonaniu makiety zastanów się, jacy członkowie mogą jeszcze wchodzić w skład rodziny i kim mogą być dla siebie (ciocia, wujek, brat cioteczny). To jest „rodzina”. Środki dydaktyczne: dowolne zdjęcia rodziny, które macie w albumie rodzinnym, kartka na której narysowana jest sylweta drzew, folder z obrazkami rodziny i drzewa genealogicznego (nie trzeba drukować)

Zadanie 2

Wykonaj ćwiczenia grafomotoryczne na karcie pracy Nasze rodziny. Narysuj po śladzie serce obiema rękami równocześnie. W środku serca narysuj swoją rodzinę lub przyklej zdjęcia. Dokończ rysunek zgodnie ze swoimi odczuciami. Wymień części twarzy, które występują po dwie. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 4 s. 33, kredki, obrazki zdjęć rodziny (nie trzeba drukować)

środa – 03 czerwca

Zabawa „Ukryte rytmy” – przygotuj makaron w trzech rodzajach, np. kokardki, muszelki i rurki. Ułóż dwa kawałki makaronu, np. kokardkę i rurkę, i powtórz ten układ jeszcze dwa razy, np.: kokardka, rurka, kokardka, rurka, kokardka, rurka. Poproś dziecko, żeby odgadło rytm i ułożyło jego dalszy ciąg. W zależności od możliwości dziecka możesz układać makaron kierując poszczególne kawałki w górę, w dół, w dowolną stronę itp., a także układać rytm z większej liczby elementów (trzech, czterech, pięciu). Ważne, aby układ elementów był powtórzony trzykrotnie, dzięki czemu dziecko będzie mogło dostrzec rytm. Zabawa rozwija spostrzegawczość niezbędną w nauce rozpoznawania liter i cyfr, a także umiejętności matematyczne, w tym umiejętność logicznego myślenia.

Zadanie 1

Wykonaj ćwiczenia matematyczne Gdzie jest guzik?. Rodzic pokazuje dziecku pięć kubków: pod jeden wkłada guzik i przykrywa go. Dziecko odpowiada za każdym razem na pytanie: Pod którym kubkiem jest guzik? (na przykład pod trzecim). Następnie na oczach dziecka przemieszcza kubki z guzikiem i zadaje jeszcze raz to samo pytanie. Zabawę można modyfikować według własnego pomysłu, wprowadzać elementy dodawania i odejmowania. Środki dydaktyczne: kubki plastikowe, guziki różnej wielkości

Zadanie 2

Posłuchaj wiersza N. Usenko „A ja rosnę!” i poucz się go na pamięć.

A ja rosnę!

Był raz sobie w pewnym mieście mały chłopczyk,

który nosił bardzo śmieszne majtki w kratkę.

Lubił samochody, klocki, różne gry i dobranocki.

Rósł i rósł, aż wreszcie został... moim dziadkiem!

Była sobie raz dziewczynka z kucykami.

Była taką roztargnioną, małą gąpcią...

Ciągle sobie coś śpiewała, malowała, rysowała.

Rosła, rosła, aż została... moją babcią!

A mój tata był maluchem – budowniczym.

Ciągle stawiał z klocków zamki oraz wieże.

Wyrósł, został architektem, robi projekt za projektem

i buduje piękne domy... w komputerze!

Moja mama, gdy malutką dzidzią była,

misie wciąż bandażowała i leczyła.

Aż została... kim? Zgadnicie? Panią doktor! Leczy dzieci!

Wszyscy lubią ją, bo jest okropnie miła!

A ja rosnę w dzień i w nocy!

Lubię psy i samochody,

umiem skakać i rysować, szybko biegać i jeść lody.

Jeszcze nie wiem, kim zostanę.

Może ktoś mi coś podpowie?

Jak wyrosnę z nowych butów, będę duży i się dowiem!!!

Natalia Usenko

Odpowiedz na pytania: Kim został chłopiec, który nosił śmieszne majtki w kratkę? Kto był gapią w wierszu? Jaki zawód wykonuje tata budowniczy? Kogo w dzieciństwie leczyła mama chłopca? Co lubi robić chłopiec, który opowiada w wierszu?.

czwartek – 04 czerwca

Zabawa „Wiosenne kwiaty” – przygotuj kilka rurek do napojów, kolorowy papier lub bibułę, nożyczki i klej. Przygotuj paski kolorowego papieru wielkości około 20 cm x 10 cm. Poproś dziecko, aby ponacinało paski – nacięcia powinny być dość głębokie i ułożone jedno obok drugiego – będą płatkami. Tak przygotowane paski owijajcie wokół rurki i sklejaćcie. W ten sposób możecie stworzyć bukiet wiosennych kwiatów. Cięcie papieru nożyczkami i mocowanie płatków rozwijają sprawność rąk, a dobór materiałów, kolorów, sposobu cięcia papieru rozwijają kreatywność dziecka

Zadanie 1

Pobaw się w zabawę dydaktyczną Podium. Dziecko ma przed sobą cyfry od 1 do 3, przypomina kolory medali, jakie się otrzymuje za zajęcie odpowiedniego miejsca, podnosząc koło we właściwym kolorze. Później rodzic pokazuje cyfry w coraz szybszym tempie, a dziecko stara się za nim nadążyć. Środki dydaktyczne: koła w trzech kolorach (złote, srebrne i brązowe), cyfry od 1 do 3

Zadanie 2

Pobaw się z wielką i małą literą „ń”, popatrz jak wygląda mała litera „ń”. Proponuje zabawę w wyszukiwanie wyrazów, w których słychać głoskę „ń”. Obejrzyj obrazki z wyrazami, w których słychać głoskę „ń”. Możesz też „narysować” literę „ń” palcem w powietrzu i na dywanie. Zastanów się czy znasz jakieś zwierzęta, których nazwy kończą się głoską „ń” (słoń, koń). Opowiedz, co widzisz na karcie pracy. Rysuj po śladzie konia i słonia, otocz pętlami wszystkie litery „ń” w wyrazach. Wskaż, jaką literą kończą się wyrazy. Wystukuj rytm, wymawiając nazwy obrazków raz cicho, raz głośno. Dokonaj samooceny. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 4 s. 63, kredki, obrazki z wyrazami, w których słychać głoskę „ń” (nie trzeba drukować)

piątek – 05 czerwca

Zabawa „Głodna żaba” – przygotuj kubeczek po jogurcie, sznurek o długości ok. 30 cm, plastelinę i nożyczki, ewentualnie farby i pędzel lub papier kolorowy i klej. W dnie kubeczka zrób niewielki otwór. Na końcu sznurka zawiąż supełek i przewlec sznurek od dołu przez otwór w kubku (supełek powinien być przy spodzie). Poproś dziecko, aby ulepiło z plasteliny muchę (może być kulka) i umocujcie ją na drugim końcu sznurka. Zachęć dziecko do ozdobienia kubeczka tak, żeby przypominał żabę – pomalowania na zielono, doklejenia oczu i łap. Gdy zabawka jest gotowa, zachęć dziecko do takiego manewrowania kubkiem, aby mucha z plasteliny wpadła do środka. Możecie zorganizować zawody - wygrywa ten, kto pierwszy nakarmi żabę. Przygotowanie zabawki rozwija kreatywność, a zabawa w głodną żabę rozwija sprawność motoryczną i koordynację wzrokowo-ruchową.

Zadanie 1

Pobaw się z historyjką obrazkową W zdrowym ciele zdrowy duch . Uzupełnij historyjkę obrazkową przedstawiającą dzień Kamila. Dokończ numerowanie obrazków. Opowiedz, co się wydarzyło oraz dlaczego historyjka ma taki tytuł. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 4 s. 36, ołówki

Zadanie 2

Pobaw się i poznaj literę „ó” – wykonaj ćwiczenia grafomotoryczne na karcie pracy. Popatrz jak wygląda mała i wielka litera „ó”. Odpowiedz na pytanie: Co przypomina Ci kształt litery „ó”? Narysuj literę palcem w powietrzu, a następnie na dywanie. Wyszukaj literę „ó” w napisach, np. „ołówki”, „półki”, „stół”, „córka”, „miód”, „pokój”. Wyszukaj w gazetach litery „ó” i zaznacz je kołem. Na karcie pracy narysuj przedmioty po śladzie i opowiedz, co widzisz na obrazkach. Otocz pętlą wszystkie litery „ó” w wyrazach. Następnie wystukaj rytm, wymawiając nazwy obrazków: raz szybko, raz wolno. Oceń, jak poradziłeś sobie z tym zadaniem. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 4 s. 64, kredki, mała i wielka litera „ó”, obrazki, w których występuje litera „ó”, gazety, mazaki

Polecam również **oferty kulturalne** przygotowane przez:

Teatr Dramatyczny im. Aleksandra Węgierki w Białymstoku

Bajowe poranki - <https://www.facebook.com/teatrdramatyczny/>

Białostocki Teatr Lalek

<https://www.facebook.com/TeatrBTL/>